

<http://www.edicions.ub.edu/revistes/dialectologiaSP2024/documentos/1948.pdf>

Dialectologia. Special issue, 12 (2023), 51-97.

DOI: 10.1344/Dialectologia2024.2024.3

Ramón de ANDRÉS DÍAZ-MADARIAGA

University of Oviedo, Asturias (Spain)

randresd@uniovi.es

ORCID: 0000-0002-7504-3078

ASTURLEONESE DIALECT CLASSIFICATIONS

Language-code: ISO-639-2: ast

Abstract

This article reviews the different ideas that have been put forward for classifying dialects and sub-dialects in the Asturleonese linguistic domain, from early works by Arias de Miranda (1858) and Menéndez Pidal (1906) through to more recent proposals by García Arias (2003) and González i Planas (2004). All these proposals have adhered to traditional dialectological patterns. The division of Asturleonese into three macro-dialects (western, central and eastern) has enjoyed wide consensus among scholars for over a century. Notwithstanding certain discrepancies, quite a few points of consensus also exist in favour of sub-dialectal division, especially with regard to Western Asturian, but there is some disagreement whether certain zones on the eastern flank of the domain which have undergone a vigorous process of Castilianisation should still be considered Asturleonese-speaking areas. The paper includes maps, schematic tables and comparison charts.

Keywords: dialect classification, isoglotic classification, Asturian, Asturleonese, Mirandese, Leonese

CLASSIFICACIONS DIALECTALS DE L'ASTURLLEONÈS

Resum

Aquest article repassa les diferents idees que s'han plantejat per classificar els dialectes i subdialectes en el domini lingüístic asturleonès, des dels primers treballs d'Arias de Miranda (1858) i Menéndez Pidal (1906) fins a propostes més recents de García Arias (2003) i González i Planas (2004). Totes aquestes propostes s'han adherit als patrons dialectològics tradicionals. La divisió de l'asturleonès en tres macrodialectes (occidental, central i oriental) ha gaudit d'un ampli consens entre els estudiosos durant més d'un segle. Malgrat certes discrepàncies, també hi ha força punts de consens a favor de la divisió subdialectal, sobretot pel que fa a l'asturià occidental, però hi ha cert desacord sobre si determinades zones de l'àrea oriental del domini que han experimentat un vigorós procés de castellanització encara s'han de considerar zones de parla asturleonesa. L'article inclou mapes, taules esquemàtiques i gràfics de comparació.

Paraules clau: classificació dialectal, classificació isoglòtica, asturià, asturleonès, mirandès, lleonès

CLASIFICACIONES DIALECTALES DEL ASTURLLEONÉS

Resume

Nesti artículu facemos un repasu a les diverses propuestas de clasificación dialectal y subdialectal del dominiu llingüísticu asturleonés, dende les primeres d'Arias de Miranda (1858) y Menéndez Pidal (1906) a les más nueves de García Arias (2003) y González i Planas (2004). Toes s'axusten a patrones propios de la dialectoloxía tradicional, a nun ser daqué casu d'usu de métodu cuantitativu nuna área de frontera interdialectal. La división en trés macrodialectos (occidental, central y oriental) atropa'l consensu xeneral de va más d'un sieglu. Magar qu'existen delles discrepancies, hai consensu d'abondo na división subdialectal, sobre manera no que fai al asturianu occidental. Tamién hai delles discrepancies sobre l'adscrición asturleonera de dellos territorios del llau oriental del dominiu, de castellanización más fonda. La esposición ilústrase con mapes, tables esquemátiques y tables comparatives.

Palabres clave: clasificación dialectal, asturianu, asturleonés, mirandés, leonés